

NAD M32

- Utgangseffekt: 2 x 180 W i 8 ohm / 2 x 180 W i 4 ohm
- Digitalinnganger: 1 x AES/EBU (XLR), 2 x koaksial, 2 x optisk (Toslink), USB Type B. Opp til 24-bit / 192 kHz
- Analoginnganger: 2 x linje inn (stereo RCA), 1 x platespiller (MM) (stereo RCA)
- Utganger: 2 par høyttalere (banan/skrueterminaler), 2 x pre out (stereo RCA), 2 x subwoofer (stereo RCA), hodetelefon
- Oppløsning: 24-bit / 96 kHz (optisk) 24-bit / 192 kHz (koaksial, USB-B)
- Mål: 43,5 x 13,3 x 39,6 cm (BxHxD)
- Vekt: 9,8 kg
- Web: hifiklubben.no

Pris: **34.998 kr**

DIGITAL FRA ENDE TIL ANNEN

NAD M32 har ikke bare innebygget DAC. Det er rett og slett en stor DAC.

LYD & BILDE MENER

- +** Ultraren og gjennomskiktig gjengivelse. Spennende teknologi og masser av overskudd.
- Ikke support for DSD-filer. Trådløs strømming må kjøpes i tillegg. Koster en hel del penger.

NAD er først og fremst kjent som produsent av betalelige hi-fi-komponenter i nøkternt design. For eksempel den fine trådløse forsterkeren C338 som vi nylig testet. Men de kan også mer. Masters-serien er NADs tilskudd i high-end-segmentet.

MINIMALISTISK LUKSUS

NAD M32 er en integrert forsterker på 180 W per kanal, men ligner mer en effektforsterker, da så godt som alle funksjonene enten styres via fjernkontrollen eller den store touch-skjermen på fronten av forsterkeren. Ut over displayet rommer fronten kun en stor knapp til volum og en hodetelefonkontakt. Heller ikke noen synlig av- og på-knapp er der. M32 er altså like minimalistisk som vi er vant til fra NAD. Men der slutter likheten. Kabinettet er i børstet aluminium med myke, avrundede kanter, og ser annerledes luksuriøst ut enn vi er vant til fra NAD. Det samme er prisen: M32 koster mer enn dobbelt så mye som C338, selv om de to har stort sett samme utgangseffekt, og overfladisk sett har sammenlignbare funksjoner.

På baksiden er det fullt opp av inn- og utganger, spesielt på digitalsiden, hvor det er optiske, koaksiale og i tillegg også en profesjonell AES/EBU-inngang med XLR-kontakt. Det er ingen trådløs Bluetooth-inngang som på C388, men til gjengjeld en USB til avspilling via datamaskin. Av analoge innganger er det to par linjeinnganger samt platespillerinngang. Det er et par "pre out"-linjeutganger som kan brukes til en ekstern effektforsterker eller subwoofer. Det er to par høyttalerkontakter på M32, men de er først og fremst beregnet til biwiring, da det ikke er noen høyttalerverksler.

DIGITAL FORSTERKNING

Det er dessuten en optisk og en koaksial digitalutgang. Akkurat hva disse skal brukes til er imidlertid uvisst. Det kan i hvert fall ikke betale seg å koble til en ekstern DAC, da signalet på de analoge inngangene digitaliseres med en gang de kommer inn i forsterkeren. NAD M32 er nemlig heldigital fra inngang til utgang. Faktisk er hele forsterkeren en stor digitalkonverter – en såkalt power-DAC, så konverteringen til analog form skjer først i selve utgangstrinnet. Det er ikke snakk om en klasse D-forsterker, for selv om klasse D-forsterkere ofte omtales som digitale, jobber disse faktisk med analoge signaler.

I likhet med andre apparater i Masters-serien – og enkelte andre NAD-forsterkere – kan M32 utvides med nye funksjoner. Modular

Der er digitale innganger til hva som helst, og vil man ha mer – f.eks. nettverksstrømming – kan det ordnes med en utvidelsesmodul.

M32 er like minimalistisk, som vi er vant til fra NAD. Men utførelsen er i en annen og høyere klasse.

Design Construction (MDC) er navnet på en serie innstikksmoduler som kan monteres i utvidelsesporter bak på utstyret. De fleste av digitalinngangen i M32 sitter på en slik modul. Men man kan for eksempel tilføre strømming med en Bluesound eller gjøre dem til sentrum i en stereo hjemmekino med en HDMI-modul.

MQA FREMFOR DSD

Selv om fronten er så godt som blottet for kontroller, er det mengder med innstillingsmuligheter på M32. Tonekontroller er kun begynnelsen. Nivå og delefrekvens på subwoofer-utgangen, navigering, polaritet og nivåtilpassing på alle innganger er også der. Og sist, men ikke minst, kan man tilpasse forsterkeren til høyttalernes impedans i trinn på 1 ohm, fra 2–8 ohm. Akkurat hva som skjer i tilpassingen, fremgår ikke.

Digitalinngangene aksepterer signaler opp til 24-bit/192 kHz. DSD-filer støttes ikke.

Ifølge produktsjef Jens Holst Larsen i Hi-Fi Klubben har man ikke opplevd etterspørsmål på DSD, men derimot stor interesse for MQA, som støttes via Bluesound-utvidelsesmodulen.

LYDEN AV NAD M32

En av egenskapene som skiller en virkelig god hi-fi fra den jevne mellomklassen, er evnen til å "åpne et vindu til opptaksrommet". Altså å gi opplevelsen av at stueveggen forsvinner og man selv er til stede ved opptaket. Og den evnen har NAD M32 i høy grad. Jeg har sjelden opplevd et så "renpusset" lyttevindu, hvor følelsen av at instrumentene står foran deg, er levende.

I l'm Confessin fra *Jazz at the Pawnshop* –

et nummer vi ofte kommer tilbake til i testene – hører man på opptaket hvordan det småsnakkes ved bordene i lokalet mens man samler inn glassene. Alt mens musikken spiller. På et godt anlegg skal man fornemme at veggen åpner seg opp bak høyttalerne og man kikker (eller rettere sagt lytter) inn i jazzvertshuset. Den fornemmelsen får man i særklasse på NAD M32, hvor det virker som om det hele foregår bare et par meter fra lytteposisjonen, og det er lett å plassere hver lyd. Dette henger sannsynligvis sammen med den ekstremt lave grunnstøyen i forsterkeren, hvor ikke noe forstyrrer illusjonen.

NAD M32 kan heldigvis gjengi annet og mer enn lyder og bakgrunnsstøy. Fine detaljer på high-hat og cymbaler nyter godt av oppløsningen, og det helt gjennomsiktige lydbildet. Og de mange korstemmene på tittelnummeret fra Philip Glass *Koyaaniquasti* står klart og luftig i rommet, mens orgelet setter luften i bevegelse.

Kraftige forsterkere til hjemmebruk handler (for de fleste av oss) ikke om å spille tordnende høyt, men om makt. Makten til å holde selv tunge bassenheter i et presist jerngrep. NAD M32 har ikke den skjødsløse maktarrogansen som man finner hos Marantz PM-10 og Gato DIA-400S. Begge er rettfærdigvis også flere ganger kraftigere – og voldsomt mye dyrere enn M32. Men forskjellen er beskjeden. Når Jonas Hellborg og Ginger Baker trykker av på *Time Be Time*, eller James Blake griller dine bassenheter i *Limit to Your Love*, blir resultatet ikke helt så overveldende som på 400 watts kjempeforsterkere. Men M32 mister aldri overblikket, og bassen forblir nyansert, uten at tonene flyter sammen til en ensartet brumming.

SJARMERENDE KYNISME

Klasse D-forsterkere har – fortjent eller ufortjent – et ry for å være kalde og uengasjerte i lyden, sammenlignet med klasse AB eller klasse A-forsterkere. NAD M32 er bygget på en helt fjerde teknologi, og besitter ganske visst en stor nøkternhet, men ikke uten sjarm. Å lytte til musikk skal først og fremst være en følelsesmessig opplevelse. Og det får det lov til å være. Man får lyst til å fortsette med å lytte til "bare et album til".

Det er flott – men vær forberedt på å få punktert et par illusjoner, da mindre heldige opptak avsløres konsekvent. C.V. Jørgensen fikk ikke lov til å holde på lenge på spilleren, da man får opplevelsen av at instrumenter og stemmer ikke står sammen på en felles scene, men er postkort satt opp på en flat oppslagstavle. Bedre gikk det med Hanne Boels utgave av *The Ballad of Lucy Jordan* – for selv om man kan høre at hvert instrument spiller i hvert sitt unike rom, som plasseres som atskilte kasser i stereoperspektivet, forblir helheten i det tette, stemningsfulle nummeret fortsatt pen.

KONKLUSJON

NAD M32 er med god margin det dyreste NAD-produktet vi hittil har testet. Målt med high-end-alen er den imidlertid rimelig. For den prisen får man høyst en separat DAC: M32 er selvfølgelig også "bare" en DAC – men med evnen til å drive høyttalerne dine direkte. Den klarer å tegne en usedvanlig overbevisende scene, som ikke minst burde glede dyrkere av live-musikk. Hvis man er på jakt etter en kapabel integrert forsterker i den beste enden av skalaen, bør man klart ta den med i betraktning.